

tykke ikke kan opnås fra forældrene. Tilladelse kan efter bestemmelsen kun gives, hvis betingelserne i § 9, stk. 2, er opfyldt.

Det fremgår af forarbejderne til adoptionsloven, at bestemmelsen i § 9, stk. 2, navnlig kan anvendes over for børn, der er anbragt i privat familiepleje, og hvor plejeforældrene nu ønsker at adoptere barnet. Betingelsen om, at barnets tarv afgørende skal tilsige en tvangsadoption, er meget streng.

Det fremgår endvidere af de nævnte forarbejder, at bestemmelsen i § 10 særligt tager sigte på de såkaldte »glemte« børn på institutioner. Det sikres ved bestemmelsen, at plejeforældre, der er interesserede i at adoptere et institutionsanbragt barn, får rimelig sikkerhed for, at de, hvis en passende observationsperiode i hjemmet fungerer tilfredsstillende, kan adoptere barnet, selv om barnets forældre ikke vil give samtykke. Betingelserne er som efter § 9, stk. 2, meget strenge, og bestemmelsen er sjældent anvendt i praksis.

I Socialministeriets vejledning af 5. marts 1998 om særlig støtte til børn og unge anføres om tvangsadoption efter de nævnte bestemmelser bl.a. følgende:

»Bestemmelserne i adoptionslovens §§ 9, stk. 2, og 10 betyder, at kommunen, i de tilfælde hvor det må anses for udelukket, at et barn kan vende tilbage til sit hjemlige miljø, må overveje disse muligheder for adoption. Det må herunder undersøges om barnets tilbagevenden til det oprindelige miljø vil stride afgørende imod barnets tarv, bl.a. som følge af svigtende kontakt mellem barn og forældre.

.....

Finder kommunen efter en grundig undersøgelse og vurdering, at betingelserne for anvendelse af bestemmelsen i adoptionslovens § 9, stk. 2, er opfyldt, herunder at det er plejefamilien alvorligt mente ønske at adoptere barnet, sendes sagens akter til Den Sociale Ankestyrelse tillige med en redegørelse for barnets forhold under anbringelsen og en udførlig begrundelse for anbefalingen af at gennemføre en adoption mod forældrenes eller værgens ønske.

Forinden fremsendelsen til Ankestyrelsen bør kommunen sikre sig, at plejefamilien er godkendt af adoptionsmyndighederne som adoptanter, og dette bør fremgå af sagen.

En beslutning om anbefaling af at anvende adoptionslovens § 9, stk. 2, bør i overensstemmelse med hidtidig praksis træffes efter de regler, der gælder for tvangsmæssig gennemførelse

af foranstaltninger. Beslutningen om anbefaling af adoption bør således træffes af børn og ungeudvalget efter de i § 62 i lov om Social Service fastsatte retningslinier. Bestemmelserne i §§ 60 og 61 i lov om Social Service finder tilsvarende anvendelse.

Er tilladelse givet efter adoptionslovens § 10, skal forældrene ikke på ny spørges, når adoption til sin tid søges gennemført. Fremgangsmåden vil i øvrigt være den samme som anført oven for om anvendelsen af adoptionslovens § 9, stk. 2.

.....

For at sikre, at mulighederne for adoption anvendes i disse særlige tilfælde, hvor hensynet til barnets tarv afgørende tilsiger dette - navnlig som følge af svigtende kontakt mellem forældre og barnet - påhviler det kommunen at være opmærksom på sådanne tilfælde med henblik på vurdering af, om der skønnes grundlag for at søge en adoption fremmet. Det vil således efter omstændighederne været et forhold, som må inddrages i overvejelserne i forbindelse med revision af planen.«

Tvangsadoption gennemføres i øvrigt i overensstemmelse med adoptionslovens almindelige regler. Det indebærer bl.a., at adoptionsbevilling udstedes af statsamtet, jf. lovens § 1, og at plejeforældrene som udgangspunkt skal være godkendt som adoptanter, jf. nærmere lovens § 4 a.

Spm. nr. S 347

Til justitsministeren (2/11 99) af:

Karsten Nonbo (V):

»Hvor mange sager har medført tvangsbortadoption efter adoptionslovens § 10, jf. § 9, stk. 2, i de sidste 5 år, og hvis det kun er få sager, vil ministeren da give en klar redegørelse for forretningsgangen vedrørende tvangsbortadoption?«

Svar (17/11 99)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Der er ikke inden for de sidste 5 år foretaget tvangsadoption efter adoptionslovens § 9, stk. 2, eller § 10. Der verserer imidlertid for tiden et mindre antal sager om adoption efter § 9, stk. 2.